מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

בשלמא. (ו) ירמיה ומנמאל דכתיב ויגח אלי מנמאל בן דודי כדכר ה' (ירמיה לב) ברוך ושריה מצינו שהיו תלמידי ירמיה ברוך דכתיב מפיו יקרא אלי את הדברים האלה ואמי כותב על הספר בדיו (ירמיה לו) ושריה כתוב[ז] ספר ירמיה (נא) הדבר אשר צוה ירמיה את שריה בן מחסיה וגו' ומצינו בתלמידי נביאים שהיו נביאים נחה רוח אליהו על אלישע ויהושע תלמיד משה ולקמן תניא בברייתא ברוך בן נריה ושריה בן מחסיה ודניאל ומרדכי וחני זכריה ומלאכי כולן נתנבאו בשנת שתים לדריוש: **ישמעאל בן נתניה.** הוא שהכה את גדליהו בן אחיקם הנדיק: **בשנת שתים לדריוש.** האחרון נתנבא לבני הגולה שיחזרו לבית המקדש שנתבטלה המלאכה זה שמונה עשרה שנה על ידי שמרעים משהתחילו בה בימי כורש: **בגדה יהודה.** סיפיה דקרא ובעל בת אל נכר: **בשמה ויגפה.** המזכיר את שמה נגרר אחר תאות זנות: **נקרי.** רוחה קרי: ה"ג **מאי אמר.** כשלעק לעקה גדולה ומרה מה היה אומר בלעקתו: **רב אמר.** כך היה לועק: **נכה המן מאחשורוש.** שמלאו לבו לדבר מה שלא עלה על לב אחשורוש: **נכר מלכא עילאה.** כיני הוא להיפוך בלשון נקיה: **ופחתלחל.** נתמסמס חלב גופה: **שחחכוהו מגדולתו.** כימי אחשורוש שהרי בלשצר השליטו תלתא במלכותו[ח] וכן דריוש המדי שנאמר ועלה מנהון ברכיה תלתא די דניאל חד מנהון (דניאל ו) וכן כורש שנאמר ודניאל הצלח במלכות דריוש ובמלכות כורש פרסאה (שם) וכשמלך אחשורוש חתכו מגדולתו: **ואילו איהו.** דניאל לא אזיל להשיב שלימותו: **על הקלקלה.** שהיתה אסתר מועלת בגא אל המלך לפיכך לא השיב התך את שלימותו ואסתר שלחה דבריה ע"י אחרים: **עד עכשיו.** נבעלתי באונס: **ועכשיו.** מכאן ואילך מדעתי: **אכדתי ממך.** ואסורה אני לך. דאלמא ישראל שנאנסה מותרת לבעלה וכדלון אסורה לבעלה: **יו"ט ראשון של פסח.** שהרי בי"ג בניסן נכתבו האגרות וניתן הדת בשושן וי"ד וחמשה עשר וששה עשר התענו וכששה עשר ט) נתלה המן בערב: **דעבר ערקומא דמיא.** לאסוף היהודים שבעבר השני: **שופ את הקדרה.** מושיבה על הכירה היא קדירה שפיתה: **ווה בא כפרוזבולי.** מרדכי בא אליו בטענת עושר המן בא בטענת עוני שמכר המן את עצמו למרדכי קודם לכן ימים רבים בכסף לחם: **בולי.** לשון עושר כדאמרינן (גיטין דף ג.) ושברתי את גאון עוזכם ט) אלי בולאות שביהודה:

בוטי

בשלמא אינהו מיפרשי אלא אבהתייהו מגלן כדעולא דאמר עולא כל מקום שששמו ושם אביו בנביאות בידוע שהוא נביא בן נביא שמו ולא שם אביו בידוע שהוא נביא ולא בן נביא שמו ושם עירו מפורש בידוע שהוא (ח) מאותה העיר שמו ולא שם עירו בידוע שהוא מירושלים במתניתא תנא כל שמעשיו (ט) ומעשה אבותיו סתומין ופרט לך הכתוב באחד מהן לשבח כגון [1]דבר ה' אשר היה אל צפניה בן כושי בן גדליה בידוע שהוא צדיק בן צדיק וכל שפרט לך הכתוב באחד מהן לגנאי כגון [2]ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע בידוע שהוא רשע בן רשע [3]אמר רב נחמן מלאכי זה מרדכי ולמה נקרא שמו מלאכי שהיה משגה למלך מיתיבי ברוך בן נריה ושריה בן [א] מעשיה ודניאל ומרדכי בלשן וחגי זכריה ומלאכי כולן נתנבאו בשנת שתים לדריוש תיובתא תניא אמר רבי יהושע בן קרחה מלאכי זה עזרא וחכ"א מלאכי שמו אמר רב [4]נחמן מסתברא כמאן דאמר מלאכי זה עזרא דכתיב בנביאות מלאכי [5]בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלים כי חלל יהודה קדש ה' אשר אהב ובעל בת אל נכר ומאן אפריש נשים נכריות עזרא דכתיב [6]ויען שכניה בן יחיאל מבני עילם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות תנו רבנן ארבע נשים יפיפיות היו בעולם שרה [7](ואביגיל רחב) ואסתר ולמאן דאמר [7]אסתר ירקרוקת היתה מפיק אסתר ומעייל ושתי תנו רבנן רחב בשמה זינתה יעל בקולה אביגיל בזכירתה מיכל בת שאול בראייתה [8]אמר רבי יצחק [9]כל האומר רחב רחב מיד ניקרי א"ל רב נחמן אנא אמינא רחב רחב ולא איכפת לי אמר ליה כי קאמינא ביודעה ובמכירה [5]ומרדכי ידע את כל אשר נעשה מאי אמר רב אמר גבה [10] המן מאחשורוש ושמואל אמר גבר מלכא עילאה ממלכא תתאה [6]ותתחלחל המלכה מאי [11]ותתחלחל אמר רב שפירסה נדה ור' ירמיה אמר שהוצרכה לנקביה [7]ותקרא אסתר להתך [12]אמר רב התך זה דניאל ולמה נקרא שמו התך שחתכוהו מגדולתו ושמואל אמר שכל דברי מלכות נחתכין על פיו לדעת מה זה ועל מה זה אמר רבי יצחק שלחה לו שמא עברו ישראל על חמשה חומשי תורה דכתיב בהן [8]מזה ומזה הם כתובים [9]ויגידו למרדכי את דברי אסתר [6]ואילו איהו לא אזל לגביה מכאן [13]שאין משיבין על הקלקלה [10]לך כנום את כל היהודים וגו' עד אשר לא כדת אמר רבי אבא שלא כדת [11] היה שבכל יום ויום עד עכשיו באונס ועכשיו ברצון וכאשר אבדתי אבדתי כשם שאבדתי מבית אבא כך אובד ממך [12]ויעבור מרדכי אמר רב שהעביר יום ראשון של פסח בתענית ושמואל אמר דעבר [13]ערקומא דמיא [14]ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות בגדי מלכות מיבעי ליה אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא [15]מלמד שלבשתה רוח הקדש כתיב הכא ותלבש וכתיב התם [16]ורוח לבשה את עמשי ואמר רבי אלעזר אמר ר' חנינא לעולם [17]אל תהי ברכת הדיוט קלה בעיניך שהרי שני גדולי הדור ברכום שני הדיוטות ונתקיימה בהן ואלו הן דוד ודניאל דוד דברכיה ארונה דכתיב [18]ויאמר ארונה אל המלך (ט) וגו' דניאל דברכיה דדיוש דכתיב [19]אלהך די אנת פלח ליה בתדירא הוא ישיזבינך ואמר רבי אלעזר אמר ר' חנינא [20]אל תהי קללת הדיוט קלה בעיניך שהרי אבימלך קלל את שרה [21]הנה הוא לך כסות עינים ונתקיים בזרעה [22]ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו ואמר רבי אלעזר אמר ר' חנינא בא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם מדת בשר ודם אדם שופת קדרה ואח"כ נותן לתוכה מים אבל הקב"ה נותן מים ואחר כך שופת הקדרה לקיים מה שנאמר [23]לקול תתו המון מים בשמים ואמר ר"א אמר רבי חנינא [24]כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם שנאמר [25]ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי ואמר ר"א אמר רבי חנינא צדיק אבד לדורו אבד משל לאדם שאבדה לו מרגלית כל מקום שהיא מרגלית שמה לא אבדה אלא לבעלה [26]וכל זה איננו שוה לי אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא בשעה שראה המן את מרדכי יושב בשער המלך אמר כל זה אינו שוה לי [1] כדרב חסדא דאמר רב חסדא זה בא בפרוזבולי וזה בא בפרוזבוטי

ארבע נשים יפיפיות היו בעולם. קשה אמאי לא תשיב מוה דהא אמרינן בפ' חזקת הבתים (כ"ב דף נח.) שרה לפני מוה בקוף בפני מלכים ויש לומר דלא תשיב אלא לותן הטולות מתשה: **בשם** שאבדתי מבית אבא כך אבדתי ממך. וא"ת אמאי לא היה מגרשה ותהא מותרת להחזיקנה י"ל לפי שכל מעשה הגט הוא ע"פ עדים והיה יכא פן יתפרסם הדבר למלכות[1]: **ביום** השלישי. זכות תורה נגיעים וכתובים א"ל כהנים ליוים וישראלים אי נמי משה ואהרן ומרים אי נמי שלשתן דמתן תורה: זה בידוע שהוא מירושלים במתניתא תנא כל שמעשיו (ט) ומעשה אבותיו סתומין ופרט לך הכתוב באחד מהן לשבח כגון [1]דבר ה' אשר היה אל צפניה בן כושי בן גדליה בידוע שהוא צדיק בן צדיק וכל שפרט לך הכתוב באחד מהן לגנאי כגון [2]ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע בידוע שהוא רשע בן רשע [3]אמר רב נחמן מלאכי זה מרדכי ולמה נקרא שמו מלאכי שהיה משגה למלך מיתיבי ברוך בן נריה ושריה בן [א] מעשיה ודניאל ומרדכי בלשן וחגי זכריה ומלאכי כולן נתנבאו בשנת שתים לדריוש תיובתא תניא אמר רבי יהושע בן קרחה מלאכי זה עזרא וחכ"א מלאכי שמו אמר רב [4]נחמן מסתברא כמאן דאמר מלאכי זה עזרא דכתיב בנביאות מלאכי [5]בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלים כי חלל יהודה קדש ה' אשר אהב ובעל בת אל נכר ומאן אפריש נשים נכריות עזרא דכתיב [6]ויען שכניה בן יחיאל מבני עילם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונושב נשים נכריות תנו רבנן ארבע נשים יפיפיות היו בעולם שרה [7](ואביגיל רחב) ואסתר ולמאן דאמר [7]אסתר ירקרוקת היתה מפיק אסתר ומעייל ושתי תנו רבנן רחב בשמה זינתה יעל בקולה אביגיל בזכירתה מיכל בת שאול בראייתה [8]אמר רבי יצחק [9]כל האומר רחב רחב מיד ניקרי א"ל רב נחמן אנא אמינא רחב רחב ולא איכפת לי אמר ליה כי קאמינא ביודעה ובמכירה [5]ומרדכי ידע את כל אשר נעשה מאי אמר רב אמר גבה [10] המן מאחשורוש ושמואל אמר גבר מלכא עילאה ממלכא תתאה [6]ותתחלחל המלכה מאי [11]ותתחלחל אמר רב שפירסה נדה ור' ירמיה אמר שהוצרכה לנקביה [7]ותקרא אסתר להתך [12]אמר רב התך זה דניאל ולמה נקרא שמו התך שחתכוהו מגדולתו ושמואל אמר שכל דברי מלכות נחתכין על פיו לדעת מה זה ועל מה זה אמר רבי יצחק שלחה לו שמא עברו ישראל על חמשה חומשי תורה דכתיב בהן [8]מזה ומזה הם כתובים [9]ויגידו למרדכי את דברי אסתר [6]ואילו איהו לא אזל לגביה מכאן [13]שאין משיבין על הקלקלה [10]לך כנום את כל היהודים וגו' עד אשר לא כדת אמר רבי אבא שלא כדת [11] היה שבכל יום ויום עד עכשיו באונס ועכשיו ברצון וכאשר אבדתי אבדתי כשם שאבדתי מבית אבא כך אובד ממך [12]ויעבור מרדכי אמר רב שהעביר יום ראשון של פסח בתענית ושמואל אמר דעבר [13]ערקומא דמיא [14]ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות בגדי מלכות מיבעי ליה אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא [15]מלמד שלבשתה רוח הקדש כתיב הכא ותלבש וכתיב התם [16]ורוח לבשה את עמשי ואמר רבי אלעזר אמר ר' חנינא לעולם [17]אל תהי ברכת הדיוט קלה בעיניך שהרי שני גדולי הדור ברכום שני הדיוטות ונתקיימה בהן ואלו הן דוד ודניאל דוד דברכיה ארונה דכתיב [18]ויאמר ארונה אל המלך (ט) וגו' דניאל דברכיה דדיוש דכתיב [19]אלהך די אנת פלח ליה בתדירא הוא ישיזבינך ואמר רבי אלעזר אמר ר' חנינא [20]אל תהי קללת הדיוט קלה בעיניך שהרי אבימלך קלל את שרה [21]הנה הוא לך כסות עינים ונתקיים בזרעה [22]ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו ואמר רבי אלעזר אמר ר' חנינא בא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם מדת בשר ודם אדם שופת קדרה ואח"כ נותן לתוכה מים אבל הקב"ה נותן מים ואחר כך שופת הקדרה לקיים מה שנאמר [23]לקול תתו המון מים בשמים ואמר ר"א אמר רבי חנינא [24]כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם שנאמר [25]ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי ואמר ר"א אמר רבי חנינא צדיק אבד לדורו אבד משל לאדם שאבדה לו מרגלית כל מקום שהיא מרגלית שמה לא אבדה אלא לבעלה [26]וכל זה איננו שוה לי אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא בשעה שראה המן את מרדכי יושב בשער המלך אמר כל זה אינו שוה לי [1] כדרב חסדא דאמר רב חסדא זה בא בפרוזבולי וזה בא בפרוזבוטי

לגבא די ארזיתא ענה מלכא ואמר לדניאל אלהך די אנת פלח לה בתדירא הוא ישיזבנך: דניאל ו יז 16. ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת: בראשית כ טז 17. ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: בראשית כז א 18. לקול תתו המון מים בשמים ויעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה וירצא רוח מאצרתיו: ירמיה י יג 19. ויודע הזכר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: אסתר ב כב 20. וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך: אסתר ה יג

מסורת הש"ס

ט) [כש"י ליתא אמר רב מלאכי וכו'], ב) [נר' ע"י אמר רב נחמן בר יצחק], ג) [נ"ל רחב ומצינו], ד) [לעיל יג.], ה) תענית ה:, ו) מדה פת. פוטה כ:, ז) כ"כ ל.. ח) ע"ז יז:, ט) [נר' פרס"י לקמן כח: ד"ה עזוקמא], י) [לעיל יד:], כ) ברכות ז., ל) לקמן כח. כ"ק לב. ע"ש, מ) מכות פ"ו מ"ו [נדה יט: תולין קד:], נ) [כסף. רש"ש], ס) [ומיאל ה], ע) נתלה המן בערב ר"ל בערב אחר יום ששה עשר וע"ל מח. ברש"י ד"ה הלטת קמילה יד"ה לתעניתו, פ) [ויקרא כון], צ) [ונר' תוס' מנחדרין עד: מד"ה וכלו],

גליון הש"ס

גמ' ששמו ושם אביו. עי' כ"ב דף טו ע"ב תוס' ד"ה לגעם ומהרי"ם פיילם בח"מ סס: שם כל האומר רחב. עיין סנהדרין מה ע"א תד"ה אלא: שם ואילו איהו לא אזיל לגביה. עי' כ"ב דף ד ע"א תוס' ד"ה אכלו:

הגהות הב"ח

(א) גמ' כדיוע שהוא נביא מאותה העיר: (ב) שם כל שמעשיו סתומין ומעשה אבותיו וכו' כן נדיק וכל שמעשיו ומעשה אבותיו סתומין ופרט לך הכתוב: (ג) שם נגה לבו של המן מאחשורוש: (ד) שם אמר ר' אלא אלא מת כל יום ויום שנכל יום ויום נאונס ובכדון נרגלין פנ"ל: (ה) שם ויאמר מרוע אל המלך ה' אלהיך ירצך וגו': (ו) שם כל זה איננו שוה לי וכו' משום דרואה מרדכי יושב בשער המלך אמר כל זה איננו שוה לי אלא מדיב הסלא דאמר: (ז) ש"ל ד"ה בשלמא איהו ירמיה וחנמאל ברוך ושריה מיפרשי בנבואה חנמאל דכתיב ויגח אלי:

הגהות הגר"א

[א] גמ' מעשיה. ל"ל מחסיה:

מוסף רש"י

אסתר ירקרוקת היתה. כהדסה זו (לעיל יג.). עזוקמא דמיא. שלגית של מים מטעמים (לקמן כח:).

רבינו חננאל

כל ששמו ושם אביו בנבואה, בידוע שהוא נביא בן נביא. וכן כל ששמו ושם עירו מפורש בידוע שהוא נביא מאותה העיר, שמו ולא שם עירו בידוע שהוא מירושלים. וכן כל שמעשיו ומעשה אבותיו סתומין ופרט הכתוב באחד מהן. אם לשבח כולן צדיקים ואם לגנאי כולן רשעים. אמר רב מלאכי זה מרדכי. ר' יהושע בן קרחה אומר מלאכי זה עזרא. ומסתברא כמאן דאמר מלאכי זה עזרא. ויגידו למרדכי, ואילו איהו לא אזל, מיכן שאין משיבין על הקלקלה. [ויעבור מרדכי אמר רב וכו'] ושמואל אמר דעבר ערקומא דמיא. כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם שנאמר ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי. צדיק אבד לדורו אבד, משל כו'. בולי

תורה אור השלם

1. דבר יְיָ אֲשֶׁר הָיָה אֶל צְפַנְיָה בֶן כּוּשִׁי בֶן גְּדַלְיָה בֶן אֲמַרְיָה בֶן חִזְקִיָּה בִּימֵי יֹאשִׁיָּהוּ בֶן אָמוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה: צפניה א א
2. וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בָּא יִשְׁמָעֵאל בֶּן נְתַנְיָה בֶן אֱלִישָׁמָע מִזֶּרַע הַמְּלוּכָה וּרְבֵי הַמֶּלֶךְ וַעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים אִתּוֹ אֶל גְּדַלְיָהוּ בֶן אֲחִיקָם הַמִּצְפָּתָה וַיֹּאכְלוּ שָׁם לֶחֶם יַחְדָּו בַּמִּצְפָּה: ירמיהו מא א
3. בָּגְדָה יְהוּדָה וְתוֹעֵבָה נַעֲשְׂתָה בְיִשְׂרָאֵל וּבִירוּשָׁלִָם כִּי חִלֵּל יְהוּדָה קֹדֶשׁ יְיָ אֲשֶׁר אָהֵב וּבֹעַל בַּת אֵל נֵכָר: מלאכי ב יא
4. וַיַּעַן שְׁכַנְיָה בֶן יְחִיאֵל מִבְּנֵי עֵילָם וַיֹּאמֶר לְעֶזְרָא אֲנַחְנוּ מָעַלְנוּ בֵּאלֹהֵינוּ וַנֹּשֶׁב נָשִׁים נָכְרִיּוֹת מֵעַמֵּי הָאָרֶץ וְעַתָּה יֵשׁ מִקְוָה לְיִשְׂרָאֵל עַל זֹאת: עזרא י ב
5. וּמָרְדֳּכַי יָדַע אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיִּקְרַע מָרְדֳּכַי אֶת בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שַׂק וָאֵפֶר וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק זְעָקָה גְדֹלָה וּמָרָה: אסתר ד א
6. וְתָבוֹאנָה נַעֲרוֹת אֶסְתֵּר וְסָרִיסֶיהָ וַיַּגִּידוּ לָהּ וַתִּתְחַלְחֵל הַמַّלְכָּה מְאֹד וְתִשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת מָרְדֳּכָי וְלַהֲסִיר שַׂקּוֹ מֵעָלָיו וְלֹא קִבֵּל: אסתר ד ד
7. וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לְהָתָךְ מִסָּרִיסֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הָעֲמִיד לְפָנֶיהָ וְתַצַּוֵּהוּ עַל מָרְדֳּכַי לָדַעַת מַה זֶּה וְעַל מַה זֶּה: אסתר ד ה
8. וְגַם אֶת פַּרְשֶׁגֶן הַדָּת אֲשֶׁר נִתְּנָה בְשׁוּשַׁן הַבִּירָה לְהַשְׁמִיד אֹתָם נָתַן לָהּ לְהַרְאוֹת אֶת אֶסְתֵּר וְלְהַגִּיד לָהּ וְלְצַוּת עָלֶיהָ אֶת עַם מָרְדֳּכָי לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לְבַקֵּשׁ מֵאִתּוֹ וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנָיו עַל עַמָּהּ: אסתר ד ח
9. וַיָּבֹאוּ נַעֲרוֹת אֶסְתֵּר וְסָרִיסֶיהָ וַיַּגִּידוּ לְמָרְדֳּכַי אֶת דִּבְרֵי אֶסְתֵּר: אסתר ד ט
10. לֵךְ כְּנוֹס אֶת כָּל הַיְּהוּדִים הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשַׁן וְצוּמוּ עָלַי וְאַל תֹּאכְלוּ וְאַל תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לַיְלָה וְיוֹם גַּם אֲנִי וְנַעֲרֹתַי אָצוּם כֵּן וּבְכֵן אָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא כַדָּת וְכַאֲשֶׁר אָבַדְתִּי אָבָדְתִּי: אסתר ד טז
11. וַיַּעֲבֹר מָרְדֳּכַי וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוַּתָה עָלָיו אֶסְתֵּר: אסתר ד יז
12. וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת וַתַּעֲמֹד בַּחֲצַר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמַּלְכוּת נֹכַח פֶּתַח הַבָּיִת: אסתר ה א
13. וְרוּחַ לָבְשָׁה אֶת עֲמָשַׂי רֹאשׁ הַשְּׁלִישִׁים לְךָ דָוִיד וְעִמְּךָ בֶן יִשַׁי שָׁלוֹם שָׁלוֹם לְךָ וְשָׁלוֹם לְעֹזְרֶךָ כִּי עֹזְרְךָ אֱלֹהֶיךָ וַיְקַבְּלֵם דָּוִיד וַיִּתְּנֵם בְּרָאשֵׁי הַגְּדוּד: דברי הימים א יב יט
14. הַכֹּל נָתַן אֲרַוְנָה הַמֶּלֶךְ לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֲרַוְנָה אֶל הַמֶּלֶךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ יִרְצֶךָ: שמואל ב כד כג
15. בְּאֹרֶן מֶלֶכָא אֲמַר וְהַיְתִיו לְדַנִיֵּאל וְרַמּוּ לְגֹב אַרְיָוָתָא עָנֵה מַלְכָּא וַאֲמַר לְדַנִיֵּאל אֱלָהֲךָ דִּי אַנְתְּ פָלַח לֵהּ בְּתַדִירָא הוּא יְשֵׁיזְבִנָּךְ: דניאל ו יז
16. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל אַבְרָהָם הִנֵּה נָתַתִּי אֶלֶף כֶּסֶף לְאָחִיךָ הִנֵּה הוּא לְךָ כְּסוּת עֵינַיִם לְכֹל אֲשֶׁר אִתָּךְ וְאֵת כֹּל וְנֹכָחַת: בראשית כ טז
17. וַיְהִי כִּי זָקֵן יִצְחָק וַתִּכְהֶיָן עֵינָיו מֵרְאֹת וַיִּקְרָא אֶת עֵשָׂו בְּנוֹ הַגָּדֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּנִי: בראשית כז א
18. לְקוֹל תִּתּוֹ הָמוֹן מַיִם בַּשָּׁמַיִם וַיַּעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה וַיּוֹצֵא רוּחַ מֵאֹצְרֹתָיו: ירמיהו י יג
19. וַיִּוָּדַע הַדָּבָר לְמָרְדֳּכַי וַיַּגֵּד לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם מָרְדֳּכָי: אסתר ב כב
20. וְכָל זֶה אֵינֶנּוּ שֹׁוֶה לִי בְּכָל עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת מָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי יֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: אסתר ה יג

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com